

خبر

گفت و گو با پوران درخشنده:

به دنبال سرمایه گذار فرهنگ دوست هستیم

بخش فرهنگی – کارگردان فیلم «هیس! پسرها فریاد نمی‌زنند» تأکید کرد که به دنبال سرمایه‌گذاری است که فرهنگ و مردم در اولویتش باشد.

پوران درخشنده کارگردان سینما در گفتگو با خبرنگار مهر با اشاره به آخرین وضعیت تولید فیلم سینمایی «هیس! پسرها فریاد نمی‌زنند» گفت: برای تولید این پروژه ریزنی‌هایی برای سرمایه گذاری مناسب در حال انجام است، برای من بسیار مهم است که ۵۰ درصد سرمایه گذاری که قرار است سهیم شوم، سرمایه آن پولی باشد که برای فرهنگ اهمیت داشته باشد.

پوی ادامه داد: به همین دلیل به دنبال سرمایه گذاری هستم که بداند «هیس! پسرها فریاد نمی‌زنند» یک اثر فرهنگی است و من به دنبال ساخت یک اثر کم‌دی نیستم بلکه این فیلم یک موضوع مهم اجتماعی است و باید کسی برای این فیلم سرمایه گذاری کند که مانند من عاشق مردم کشورش باشد.

این کارگردان تأکید کرد: با تعدادی از سرمایه گذاران در حال مذاکره هستم و امیدوارم هرچه زودتر به نتیجه نهایی برسم تا بتوانیم این پروژه را جلوی دوربین ببرم.

وی درباره انتخاب بازیگران مورد نظر خود توضیح داد: هنوز به بازیگری برای حضور در این پروژه پیشنهادی نداده‌ام اما تعدادی از بازیگران را مدنظر دارم که بعد از قطعی شدن سرمایه گذار بتوانم با این بازیگران وارد مذاکره شوم. کارگردان فیلم «هیس! دخترها فریاد نمی‌زنند» بیان کرد: البته به تعدادی چهره جدید برای حضور در این فیلم فکری می‌کنم و این امکان وجود دارد که تعدادی از نقش های اصلی فیلم به نابازیگر سپرده شود.

وی ادامه داد: هنوز نمی‌دانم این پروژه چه زمانی جلوی دوربین می‌رود، البته این را نیز باید مورد توجه قرار دهیم که فیلمنامه «هیس! پسرها فریاد نمی‌زنند» نزدیک به ۲ سال در انتظار پروانه ساخت بود و حالا نزدیک به ۶ ماه است که پروانه ساخت دریافت کرده‌ام.

کارگردان «شعمی در یاد» توضیح داد: متأسفانه در این ۶ ماه دستمزدها بسیار بالا رفته است و همین مساله فیلمسازی برای یک کارگردان مستقل بسیار سخت است. ضمن اینکه ساخت چنین فیلم هایی با چنین موضوع هایی مسئولیتی است که مردم به من داده اند و نمی‌توانم به راحتی از کنار آن رد شوم.

وی درباره جلب حمایت های دولتی بیان کرد: به دنبال هیچ‌گونه حمایت دولتی نیستم، چرا که این قصه، قصه مردم است و نمی‌توانم هیچ دخل و تصرفی در آن ایجاد کنم.

درخشنده در پایان گفت: اینکه فیلمبرداری در تهران انجام شود یا خیر، بستگی به سرمایه گذاری در فیلم است، البته اگر سرمایه گذار مناسبی که مدنظر هست، پیدا نشود، مجبور هستیم که این فیلم را خودم تهیه کنم و در یکی از استان‌ها فیلم را جلوی دوربین ببرم که بتوانم آن را ارزان تر تمام کنم.

-
-
-
-
-

«قصه‌های کامیون» سریال نوروزی شبکه دو شد

بخش فرهنگی – گروه فیلم و سریال شبکه دو سیما برای نوروز ۹۹ سریال «قصه‌های کامیون» به کارگردانی برزو نیک‌نژاد را برای مخاطبان این شبکه در نظر گرفته است.

به گزارش خبرگزاری فارس، این سریال ۳۰ قسمتی به تهیه‌کنندگی ابراهیم آرزو و شهرام دانش‌پور در مرحله پیش‌تولید است و به زودی در تهران کلید خواهد خورد. «قصه‌های کامیون» توسط شهروز شکورزاده و برزو نیک‌نژاد نگاشته شده و در خلاصه داستان آن آمده: نادر پیشکسوت فوتبال مدتی است که روی کامیون برابری دوستش کار می‌کند، صابو، وحید و اشکان سه دانشجویی هستند که به دلیل مشکلاتی توسط صاحبخانه اثاثیه‌شان به خیابان ریخته شده. نادر و دانشجویها با هم آشنا می‌شوند که این آشنایی زمینه‌ساز اتفاقات مختلفی در روند داستان می‌شود.

-
-
-
-
-

مهدی هاشمی و احمد مهران‌فر به «انفرادی» می‌روند

بخش فرهنگی – مهدی هاشمی و احمد مهران فر به فیلم سینمایی «انفرادی» به کارگردانی مسعود اطیابی پیوستند. به گزارش خبرنگار مهر، چندی پیش پروانه ساخت فیلم سینمایی «انفرادی» به تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان، کارگردانی سیدمسعود اطیابی و نویسندگی حمزه صالحی صادر شد و به تازگی نیز مهدی هاشمی و احمد مهران‌فر برای ایفای نقش در این اثر قرارداد بسته اند.

همچنین امیر کریمی به عنوان فیلمبردار و عبدالله اسکندری به عنوان طراح گریم در «انفرادی» حضور دارند.

فیلمبرداری فیلم کم‌دی «انفرادی» طی چند روز آینده آغاز می‌شود. این روزها فیلم سینمایی «تگزاس ۲» به کارگردانی مسعود اطیابی نیز روی پرده است.

{فرهنگ و هنر}

گفت‌وگوی منتشر نشده با داریوش اسدزاده

نسل جدید هنرمندان مانند قدما جریان ساز نیستند

برای اولین تئاترم شبی ۵ قران دستمزد گرفتیم

زمین بود. با این حال بچه‌ها خیلی خوب بازی کردند و من هم صرفاً برای تشویق‌شان می‌روم و وقتی کارشان را دیدم گریه کردم که چرا باید این جوانان این‌طور از جیب‌شان خرج کنند. از آن‌ها پرسیدم چقدر فرخیدی؟ گفتند حدود ۲۰ تا ۳۰ هزار تومان! گفتم چطور می‌خواهید اجاره سالن را بدهید و مخارج را تأمین کنید؟ همان‌طور که گفتم، اینها هم مثل ما عاشق هستند و از جیب‌شان برای اجرای یک تئاتر هزینه می‌کنند. هرچند که دیگر خیلی توان حضور در سالن‌ها برای دیدن همه کارها را ندارم ولی اگر بتوانم به‌نحوی خود را به اجراها می‌رسانم و الحق که این بچه‌ها خوب کار می‌کنند.

♦ **اجازه بدهید کمی درباره افراد یا گروه‌هایی که در یکی دو دهه پیش از انقلاب فعال‌تر بودند، صحبت کنیم. افرادی مثل عباس جوانمرد با گروه «هنر ملی» یا جریانی مثل «کارگاه نمایش»…**

واقعیت این است که آن اکیب و افراد امروز رفته‌اند… عباس جوانمرد هنرمند شایسته‌ای بود، بحثی در آن نیست، گروهی داشت که همگی عاشق این کار بودند. اما می‌خواهم بگویم خیلی‌ها دیگر عاشق کارشان نیستند. به یاد دارم روزی برای تدریس به کلاسی رفتم که ۴ تا ۵ دختر یکسو و ۴ تا ۵ پسر هم طرف دیگر کلاس نشسته بودند. پشت تریبون ایستادم و فقط نگاه‌شان کردم.

بعد از دقایقی پرسیدم شما برای چه اینجا آمده‌اید؟ گفتم من در چهاره‌تار عشق را نمی‌بینم. این کار عشق و عاشقی است، بدبختی دارد. درآمد ندارد، بی‌پولی دارد. اگر عاشق هستید و حاضرین، این

برای آن از زندگی‌تان بگذرید، بیایید. بنابراین افراد زیادی وارد این حوزه می‌شوند اما وسط کار رها می‌کنند و می‌روند، الان از آن نسل هنرمندی مثل علی نصیریان را داریم که همچنان کار می‌کند، یک نویسنده و یک بازیگر توانمند است. متأسفانه از دوران ما هیچ‌کس باقی نمانده است. آقای انتظامی که در گذشته و این اواخر نمی‌توانست کار کند. آقای مشایخی هم همین‌طور. تازه این‌ها قدر قدرت‌های زمان خود بودند. از اکیب ما کسی نمانده و من هم که کار سینما نمی‌کنم و درگیر نوشتن و کتاب شدم.

♦ **این‌که خیلی خوب است که شما سعی می‌کنید خودتان را به‌روز نگه دارید و همچنان می‌خوانید و می‌نویسید…**

بله. زمانی که آقای ایوبی معاونت سینمایی وزارت ارشاد را برعهده داشت، اینجا آمده بود. گفت این کتاب‌ها چیست؟ گفتم این ۱۵۰ جلد کتاب مربوط به تئاتر و سینما و نویسندگان است. وارد اتاق شدیم و مجلدات بسیاری از کتاب‌هایم درباره تاریخ اروپا و مذهب و مسائل دیگر را نشانش دادم. آقای ایوبی گفت که هیچ هنرپیشه‌ای سراغ نداشتم که این‌قدر کتاب داشته باشد. گفتم من حدود ۵۰ تا ۶۰ سال است کتاب جمع می‌کنم و فقط هم آثاری که دوست‌شان دارم را جمع می‌کنم و اکثر کتاب‌هایم نیز قیمتی هستند. مثل سعدی، حافظ و مولانا. عاشقم دیگر؛ کاری‌اش نمی‌شود کرد.

♦ **آیا در میان نسل جدید هنرمندانی که مثل برخی از قدما جریان‌ساز باشند، سراغ دارید؟**

خیر. من که ندیدم. در میان جوانان هیچ هنرمندی که مثل ما باشد، نمی‌شناسم. هنرمندان آن زمان از جنس دیگری بودند.

♦ **آیا دوران پیش از انقلاب که اوج فعالیت تئاتری‌تان بود، نمایشنامه‌ای بود که دوست داشته باشید کار کنید اما به هر دلیل میسر نشد؟**

بله در آن زمان که خودم هم می‌نوشتم و هم کارگردانی می‌کردم و هم گاهی بازی می‌کردم گاهی چنین اتفاقی پیش می‌آمد. اما این‌ها مربوط به آن دوره بود. الان زمان و دوره عوض شده است. امروز ۱۰۰ فیلم می‌سازند که شاید ۴ نمونه‌اش خوب باشد. باقی، سرگرمی است.

♦ **فکر می‌کنید شرایط فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی جامعه چه تأثیری بر تئاتر امروز دارد؟**

شاید کمی تأثیر گذاشته باشد اما بازهم کسانی که علاقه‌مند به تئاتر ند به دیدن نمایش‌ها می‌آیند. امروز می‌بینیم که مثلاً خانه هنرمندان چندین سالن دارد که بسیار خوب است و هم مردم تشویق به تئاتر دیدن می‌شوند و هم هنرمندان کار می‌کنند. مر تئاتر را دوست دارند و هنرمندان را تشویق می‌کنند و می‌بینیم تقریباً همه سالن‌های نمایش پر می‌شوند.

♦ **دوستان نزدیک‌تان در میان تئاتری‌ها و هنرمندان قدیمی چه کسانی بودند؟**

امروز هیچ‌کدام‌شان نمانداند و احتمالاً اگر از کسانی نام ببرم، شما نمی‌شناسید. اما دوستانی همچون آقایان گرمسیری، حاتی، فضل‌الله بایگان، سارنگ، بهرامی، بهشتی، خانم شهبلا و ایران قادری که بعداً آمدند…

♦ **ارتباط گروه‌های تئاتری در آن زمان چگونه بود؟ آیا اگر نوع و فضای کارهای هنرمندان با یکدیگر متفاوت بود، به دیدن کارهای هم می‌رفتند؟**

بله می‌رفتند. وقتی تماشاخانه تهران تأسیس شد، چندین جامعه بازدید نیز راه افتاد. اولین جامعه بازدید در سال ۱۳۰۵ توسط زنده‌یاد مهرتاش تأسیس شد که البته مدتی تعطیل بود و پس از این وقفه، مجدداً در سال ۱۳۲۵ فعالیتش را از سرگرفت. مهرتاش کارهایی با سبک کم‌دی، اپرت و موزیکال اجرا می‌کرد و بعدها که فارغ‌التحصیلان هنرستان هنرهای نمایشی وارد کار شدند، تئاترهایی مثل «گیتی» و «ششور» را تأسیس کردند.

♦ **دستمزدهای تئاتری‌ها چه‌طور بود؟**

اولین کاری که من کردم یعنی در سال ۱۳۲۱، شبی ۵ قران دستمزد می‌گرفتم. البته پیش از آن، مدتی هم مجانی کار می‌کردم. مردم می‌آید که مدتی پول نگرفته بودم و بعد از حدود دو ماه مبلغ ۱۵ تومان دستمزد گرفتیم که بسیار خوشحال بودم و کلاهم را هوا می‌انداختم، چراکه پول بسیاری بود. اما بعدها دستمزدها بیشتر شد و بعضاً به ۲۰۰ تومان، ۵۰۰ تومان و ۱۰۰۰ تومان هم می‌رسید.

♦ **قیمت بلیت چقدر بود؟**

آن زمان که کار می‌کردیم در ابتدای دهه ۲۰ قیمت بلیت یک تومان، ۱۵ ریال و ۲ تومان بود. اما بعدها به ۳ و در ادامه به ۵ تومان هم رسید. پول ارزش داشت. مثل الان نبود. زمانی که من کارگردانی می‌کردم، برای نوشتن هر نمایشنامه‌ام ۵۰۰ تومان می‌گرفتم. ۵۰۰ تومان هم بلیت کارگردانی دریافت می‌کردم و برای بازیگری هم به‌صورت ماهیانه دستمزد می‌گرفتم. آن زمان ثابت متفاوت بود. مثلاً حدود ۱۵ تا ۲۰ نفر از هنرستان فارغ‌التحصیل شدم که عده‌ای را به محضر برده و با آنها قرارداد رسمی اداری بستند و حقوق ماهیانه می‌گرفتم و زمانی هم کاری روی صحنه نداشتیم، با تمرین کارهای بعدی را انجام می‌دادیم یا سوفلوری می‌کردیم. اما عده‌ای هم شب‌مزد بودند و به هر میزان که کار می‌کردند، دستمزد می‌گرفتند. من جزو کسانی بودم که قرارداد سالیانه داشتم. رواقع ما هم مثل باقی کارمندان ادارات حقوق می‌گرفتم.

♦ **آن زمان برای هر نمایشی که اجرا می‌بردید، چقدر تمرین می‌کردید؟**

گاهی یک هفته تمرین می‌کردیم و باتوجه به این‌که گاهی هنرپیشه‌ها در این مدت کوتاه نمی‌توانستند متن را حفظ کنند، از سوفلور استفاده می‌کردیم. سوفلورها متن را در دست داشتند که اگر هنرپیشه نتوانست دیالوگ را بگوید، او بتواند فوراً دیالوگ را برساند. سوفلورها باید افرادی باسواد می‌بودند که نمایشنامه را چندین دفعه می‌خواندند تا به محض این‌که هنرپیشه گیر می‌کرد، به او کمک کنند.

ما نمایشنامه‌ای به نام «شاه‌عباس» را اجرا می‌کردیم. موضوع نمایشنامه مربوط به داستان ورود اولین خارجی‌ها به ایران در زمان شاهعباس بود. رابرت شرلی، دن گارسیا و چند شخصیت دیگر که من نمایشه پاپ را بازی می‌کردم. همه در این نمایشنامه انگلیسی صحبت می‌کردیم. همه بازیگران باید انگلیسی صحبت می‌کردند اما زنده‌یاد جمشید شیبانیان فراموش کرده بود که از من خواست کمکش کنم. اما اگر می‌خواستیم به او کمک کنم، دیالوگ خودم را فراموش می‌کردم. خاطره جالبی بود که هیچ‌وقت یادم نمی‌رود. کار زیبایی بود که باید به فرانسه و انگلیسی دیالوگ می‌گفتم.

♦ **حدود ۸ دهه از زمانی که وارد تئاتر شدید، می‌گذرد و در این مدت ارتباطاتان را با این هنر قطع نکرده‌اید. طی صحبت‌هایتان به تغییرات ظاهری فضای تئاتر امروز و سال‌های دور اشاره کردید. آیا این تغییرات در محتوای کارها هم دیده می‌شود؟**

البته. موضوع تئاترها هم عوض شده است. آن زمان هدف ما این بود که مردم را با تئاتر آشنا کنیم. نمایشنامه‌هایی که می‌نوشتیم، عموماً اخلاقی بودند. آثار ترجمه بسیار کم بود. نمایشنامه‌های آن زمان چندان به درد امروز نمی‌خورد. اتفاقاً چند وقت پیش یک نمایشنامه را برای اجرا آمده کردم و حتی اجازه اجرایش را هم گرفتیم اما واقعا توان به صحنه بردن نمایش را نداشتیم.

♦ **تأمین نداشتیم، کار را به کسی دیگر بدهید که اجرا کند؟**

باید خودم کار را انجام می‌کردم. اصلاً داستان از آن رتورنو می‌لر بود که آن را ادب‌پته کرده بودم (با فضای امروزی مطابقت دادم) و اتفاقاً زحمت بسیاری هم برایش کشیدم اما عملاً دیدم نمی‌توانم این کار را به اجرا برسانم.

خبر

ماجرای پخش نشدن

«گیله‌وا» چیست؟

بخش فرهنگی – خبرهایی در رسانه‌ها منتشر شد که بالاخره مینی سریال «گیله‌وا» رنگ آنتن را می‌بیند اما مدیران شبکه آفق خبر از قریب «مختارنامه» می‌دهند.

به گزارش خبرنگار فرهنگی خبرگزاری تسنیم، تلویزیون سردرگم پخش یک سریال است که آیا جدیدترین محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج را روی آنتن ببرد یا خیر؟ زیرا از روز اول مطرح شد که شبکه سوم سیما این کار را انجام می‌دهد و کار اردلان عاشوری با بازی بهروز شعبی در نقش میرزا کوچک‌خان جنگلی را مخاطب می‌بیند. این اتفاق برای قبل از پخش سریال «گاندو» است ولی «آچمز» هم از شبکه سه پخش شد و کماکان خبری از این مینی سریال نشد. کیفیت پایین سریال و باره ای مشکلات را برخی عوامل روی آنتن نترفتن این مینی سریال از شبکه سه سیما می‌دانند. البته که چند روز پیش اعلام شد «گیله‌وا» را شبکه آفق پخش می‌کند و یکی از مدیران شبکه آفق در گفتگویی با خبرنگار خبرگزاری تسنیم این موضوع را تکذیب کرد و گفت: اصلاً چنین خبری از طرف شبکه آفق اعلام نشده و ما قرار است از امشب ساعت ۲۳:۳۰ مجموعه تلویزیونی «مختارنامه» را روی آنتن ببریم.

اما اردلان عاشوری کارگردان سریال گفته که هنوز تبلیغات مناسبی برای سریال نشده و تلاش کرده‌اند تا جلوی نمایش این مینی سریال را از شبکه آفق بگیرند. او از پخش «گیله‌وا» در شرایط بهتری خبر داده است. اینجا مسئله، مسئله پخش یک سریال تلویزیونی نیست بحث هدررفتن تولید یک اثر است. مقصر عدم نظارت لازم بر پروژه‌هاست که در زمان پیش‌تولید، تولید و پس از تولید آنچنان که باید و شاید دقت لازم بر نظارت سریال‌های تلویزیونی نمی‌شود.

بعضا سریال‌ها دچار معضلات سوزهای، موضوعی، شخصیت‌پردازی، فیلمنامه‌ای و ایجاد تناقض نمایشی هستند که بایستی جلوی پخش آن‌ها گرفته شود یا به قولی شاهد بخشنامه‌های تنبیه و تشویق برای ساخت آثار بهتر در حوزه سریال‌سازی باشیم. مطمئناً با این روند، حتماً تهیه‌کننده، کارگردان و حتی بازیگر از هیچ کوششی برای بهتر بودن و فرار از ضعف و فقدان‌های نمایشی، دریغ نخواهد کرد.

از طرفی علت اصلی عدم پخش «گیله‌وا» ممنوع‌التصویری خانم بازیگر نیست؛ همان‌نکنه‌ای که چندین‌پیش روابطعمومی سازمان صداوسیما درباره آن نوشت: سازمان صداوسیما تا به حال کسی را رأسا ممنوع‌التصویر نکرده، نمی‌کند و نخواهد کرد. اگر این عامل دخیل باشد حتماً «تور خاموش» شبکه یک هم روی آنتن نخواهد رفت، زیرا همان بازیگر در این سریال تلویزیونی نقش موثری هم دارد و این روزها تیزر پخش این سریال در تلویزیون پخش می‌شود.

جزیره‌ای عمل کردن و اتخاذ هر تصمیم و سیاست اجرایی در هر شبکه تلویزیونی جزو دلایلی است که «گیله‌وا» فعلاً پخش نشده است. البته اگر به کیفیت سریال‌ها هم توجه شود و برای تولید و پخش سریال در تلویزیون امتیاز مثبت و منفی و یک ساختار اصولی درنظر گرفته شود حتماً تلویزیونی‌ها بدون سردرگمی با آثار سریالی و حتی برنامه‌های رفتار خواهند کرد. مخاطب هم این‌قدر از فقدان آثار جذاب برنامه‌ای و سریالی رنج نخواهند برد.

-
-
-
-
-

فیلم جدید پدروآلمادوار از گزینه‌های اسپانیا برای معرفی به اسکار

بخش فرهنگی – «درد و شکوه» جدیدترین فیلم پدرو آلمادوار یکی از ۳ گزینه اسپانیا برای معرفی به آکادمی اسکار برای رقابت در فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۰ است. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از هالیوود ریپورتر، اسپانیا امسال فیلم‌های مهمی دارد که بخواهد برای شرکت در بخش رقابتی بهترین فیلم بین‌المللی آکادمی اسکار معرفی کند.

آکادمی فیلم اسپانیا فهرست فیلم‌های منتخب امسال خود را برای رقابت در بخش فیلم بین‌المللی اسکار معرفی کرد. این فهرست شامل ۳ فیلم است که از این میان یکی از آنها به عنوان نماینده اسپانیا به اسکار بود و دوم معرفی می‌شود. در این فهرست پدرو آلمادوار و آلخاندرو آمنبار ۲ برنده پیشین اسکار جای دارند و سومین فیلم نیز انتخابی نامعمول و یک فیلم انیمیشن است. پدرو آلمادوار «درد و شکوه» را در این فهرست دارد و فیلم الخاندرو آمنبار «دوره‌ای در جنگ» از فیلم‌های مطرح امسال است. فیلم انیمیشن «بونول» در هزارتوی لاک‌پشت‌ها» نیز از فیلم‌های مطرح امسال در جشنواره‌های سینمایی بوده است.

آکادمی اسپانیا از سال ۲۰۰۱ هر سال فهرستی مشتمل بر ۳ فیلم معرفی و از بین آنها نام فیلم منتخب خود را ۵ سینتامبر اعلام می‌کند.

«درد و شکوه» فیلمی زندگینامه‌ای درباره زندگی خود کارگردان است که با بازی آنتونیو باندراس ساخته شده و او برای این فیلم جایزه بهترین بازیگر مرد جشنواره فیلم کن ۲۰۱۹ را دریافت کرد. پنه‌لویه کروز نیز در این فیلم در نقش مادر کارگردان ظاهر شده است. آلمادوار با فیلم «همه چیز درباره مادر» جایزه اسکار و بغتای بهترین فیلم خارجی و کارگردانی را در سال ۱۹۹۹ به‌دست آورد. «دوره‌ای در جنگ» در اولین ماه جنگ داخلی اسپانیا می‌گذرد و اولین فیلم اسپانیایی زبان نامیاری از سال ۲۰۰۴ تاکنون است. او سال ۲۰۰۴ با فیلم «دریای درون» با بازی خاویر باردِم موفق به کسب جایزه اسکار فیلم خارجی زبان شد. فیلم جدید او همین ماه در تورنتو و سن سباستین ۲ جشنواره مطرح سینمایی اکران می‌شود. سومین انتخاب آکادمی اسپانیا «بونول» در هزارتوی لاک‌پشت‌ها» ساخته سالوادور سیمو درباره چگونگی ساخته شدن مستند ۱۹۳۳ بونول درباره فقر و رنج در اسپانیای روستایی است. اسپانیا تاکنون ۴ بار اسکار خارجی زبان را از آن خود کرده است.